

Figur 8. Store granitiske legmer, der skærer gabbroen, er klart senere end denne. Vi må formode, at de granitiske smelter er trængt op samtidig med deformationen og omdannelsen af gabbroen.

Som «kjentmann» for H.K.H. Kronprinsesse Sonja i Trollheimen

Av CLAUS HELBERG

Kronprinsessen studerer kartet nøye på sine fjellturer.

Dere er hjertelig velkommen til Gjevilvasshytta og Trollheimen, sa Astrid Olsen, da jeg antydte at H.K.H. Kronprinsesse Sonja hadde planer om en fottur i Trollheimen høsten 1981. Om Astrid hadde sagt det samme hvis det bare var ruteinspektøren i DNT med følge, som skulle ut på tur, er jeg ikke så sikker på. Saken var nemlig den at Gjevilvasshytta forlengst skulle ha vært stengt. Kronprinsessens strengt tilmålte feriedager tillater ikke alltid besøk på hyttene i åpningstiden. Men Astrid skulle sørge for at hytta var åpen, selv om vi ville være godt og vel en uke for sent ute.

Det ble mye planlegging, korrespondanse og telefonsamtaler utover sommeren. Fra tidligere turer visste jeg at Kronprinsessen gjerne ville gå litt utenfor allfarvei og helst få med kulturelle innslag (hun påstår riktignok at det er inspektøren som vil ha det slik). Ikke bare var det Astrid som var med på planleggingen, Anders Sivertsen, Krisiansund og Nordmøre Turistforening, min gamle turvenn fra Kilimanjaro og andre fjerne himmelstrøk og Sverre Berg fra Molde og Romsdals Turistforening, ga også veiledning og gode råd. Alt

tegnet til å bli alle tiders fottur. Og så ble det hele avlyst. Kronprinsessen brakk benet, og det ble padletur i Femundsmarka i stedet.

Men planlegging og forberedelser var ikke bortkastet. Kronprinsessen ville til Trollheimen, og en tidlig morgen i overgangen august/september 1982 rullet kongevognen inn på Oppdal stasjon.

Astrid Olsen hadde mobilisert sine mannskaper, både formannen, Gustav Lien, Bjørn Dyrdal og Rolf Høyem møtte opp med sine biler. Astrid sto blid og ruvende i døren på Gjevilvasshytta og tok imot sammen med vertinnen, Solfrid Trøen, begge iført bunader og sine vakreste smil. Ja, her var vi alle velkomne, selv om besøket innskrenket seg til frokost - ikke «bare» forresten.

Selvsagt har alle leserne av TT's årbok vært på Gjevilvasshytta så jeg innskrenker meg til å sitere Kronprinsessen: «På denne turen får vi kulturinnslaget allerede til frokost første dag». (Her kan tilføyes at det ble mye kultur underveis).

Med Tore Tønseth som båtfører satte vi ut på første etappe, over Gjevilvatnet. Vi var noe spent på den neste etappen, turen over Okla. Denne hadde vi hørt om - meget flott, men kanskje litt tung. For Kronprinsessen var dette første fottur etter benbruddet, det var ikke blitt tid til noen trening eller testing av benet. Men det gikk fint, den litt tunge steinura ble mer enn oppveiet av det fine utsynet mot Trollheimens og Nordmøres tindeverden i nord og vest og mot Snøhetta i sør.

På Bårdsgården møtte Astrid Olsen opp igjen med sine assistenter Bjørn Dyrdal og Rolf Høyem. Og så den hyggelige familien Berdal. Verdens fineste selvbetjeningslosji ble vår dom. Riktignok må innrømmes at forpleiningen var noe spesiell for anledningen.

Det hadde vært en del korrespondanse mellom Anders Sivertsen og meg om turen til Kårvatn. Hva med en avstikker om Gammelsæterfjellet og ned. Neådalsvatnet? Nå innbød ikke været akkurat denne dagen til store avvik. Dessuten måtte Kronprinsessen tenke på benet, ingen forsering foreløpig.

Nede ved Kårvatn studerte vi nøye kartet og forsøkte å få et overblikk over terrenget innover mot ned. Neådalsvatn. Ingen beklaget at vi hadde valgt den ordinære ruten langs Toåa. Oppholdet hos Olina og Gudmund Halle og familien på Kårvatn var en ny fin opplevelse - jeg tror også for familien. Her møtte forresten

Kronprinsesse Sonja og Klaus Helberg fotografert på en av sine turer i fjellet. Bildet ble tatt på Sunnmøre i 1980.

Bjørn Dyrdal opp. På Bårdsgården ble han enstemmig utnevnt til sherpa - det er vår gruppes vanlige betegnelse for bærer og lokalkjent ledsager. Ikke fordi vi ikke alle bærer selv, men det blir gjerne litt ekstra på turene våre, blomster, f.eks. blomsteroppsatsen fra NSB følger oss trofast på alle turer. Så fra nå av fikk Bjørn bære blomster dinglende i en flatbrødkartong utenpå en forøvrig velfylt sekk.

Bjøråskaret hadde vi selvsagt hørt om - og sett bilder fra. Så mye, at skaret ikke ble den overraskelsen mange føler. Forøvrig var jo hele turen preget av imponerende utsyn.

På hele turen hittil hadde vi vært imponert over fremragende T-merking og rydding i skog og kratt, det var tydelig at TT-inspektøren hadde brukt sommeren bra. Kronprinsessen bemerk-

